

Gambia | *fotografiereis*

7- 21 januari 2019

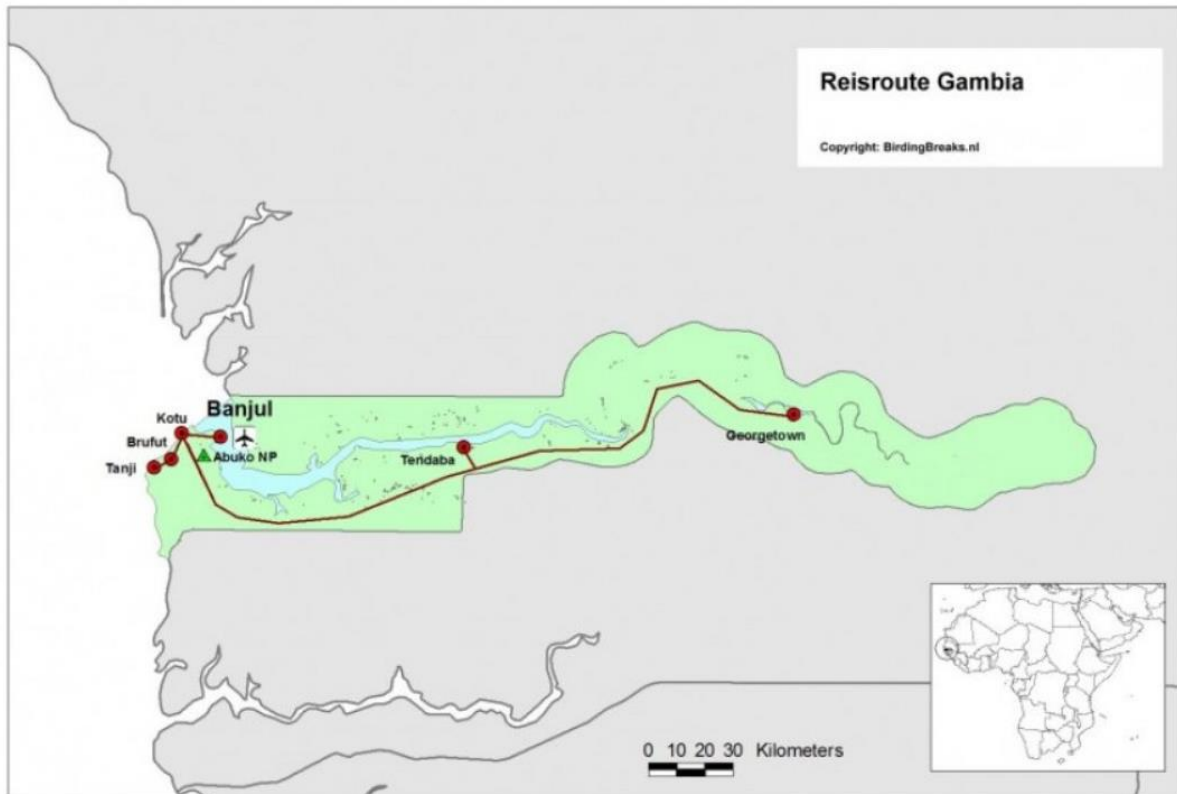
Abyssinian Roller | Gambia | 15 jan. 2019 | Foto: Harvey van Diek

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Reisroute

Reisverslag

Dag 1: 7 jan | Amsterdam – Faro – Banjul

In alle vroegte stonden vijf enthousiaste deelnemers aan de fotografiereis naar Gambia op Schiphol. Helaas moest op het laatste moment een van de deelnemers afhaken vanwege droeve familieomstandigheden. De vlucht verliep voorspoedig al moesten we onderweg in Faro tanken vanwege onverwacht veel tegenwind en een (te) zwaar vliegtuig. Rond een uur of drie kwamen we aan in Banjul. Daar stond Modou, onze gids, op ons te wachten. De eerste soorten werden vakkundig opgerold. Hooded Vulture, Western Grey Plain-eater (Bananeneter) en Long-Tailed Glossy Starling. Na het inchecken in Sand Beach Hotel, een rustig gelegen hotel aan het strand even buiten het centrum liepen we een rondje in het naburig gelegen park. Het was aan het einde van de middag dus veel Cattle Egrets verzamelden zich in het riet in het water om te gaan slapen. Hier ook een Marsh Sandpiper, Common Greenshank en enkele Jacana's. Overall Yellow-billed Kites. Een overweldigende hoeveelheid vogels voor een eerste middag!

Dag 2: 8 jan | Kotu Creek – Senegambia Beachhotel

Na een heerlijke nacht rust ontbeten we om 7 uur om zodat we om 8 uur met Modou op pad konden. Wederom deden we het park tegenover het hotel aan. Twee Yellow-crowned Gonoleks deden alle moeite om wel heel erg fraai op de foto te komen. We zouden ze nog veelvuldig zien, maar vervelen doen ze nooit. Op de draden diverse soorten duiven en enkele Piapiacs. Bij het meertje in het park waren de Cattle Egrets verdwenen, maar we ontdekten een leuke zeldzaamheid, een Allen's Gallinule. Dit is een klein soort waterhoen die zich even liet zien. Gelukkig kon iedereen hem in de kijker en of camera krijgen. Op de brug van Kotu Creek zat een tamme Anhinga en vlogen diverse Pied Kingfishers. De ijsvogels zouden een terugkerend thema deze fototrip worden. Vervolgens togen we richting Senegambia Beach Hotel voor een middagronkje. Broad-billed Rollers vlogen boven de palmbomen op zoek naar insecten. Een lichtgrijze Red-Billed Hornbill was voor de Nederlandse reisbegeleider een cadeautje omdat hij dit soort afwijkingen 'verzamelt'. De hitte was heftig. We sloten af bij Kotu Creek waar o.a. een Malachite Kingfisher rondhing. Het avondmaal smaakte prima, al bleek het lastig om voor een van de deelnemers tegelijkertijd met de rest een vegetarisch maaltijd te bereiden.

Een Yellow-crowned Gonolek verveelt nooit | Gambia | 8 jan 2019 | Foto: Harvey van Diek

Dag 3: 9 jan | Brufut Woods – Tanji – Kotu Creek

Vandaag een flinke dag met een bezoek aan Brufut Woods waar we een paar soorten nachtzwaluwen hoopten te zien, te weten de Long-tailed Nightjar en Standard-winged Nightjar. De eerste soorten in het bos werden gezien, waaronder een Black Paradise Flycatcher. Met behulp van een lokale gids werden de verschillende nachtzwaluwen eenvoudig gevonden. Ook de schitterende Swallow-tailed Bee-eater zagen we, zij het met enige moeite.

Omdat fotografen ook graag willen fotograferen als de vogels naar je toe komen, had Modou bedacht om bij Tanji Nature Reserve te lunchen met onderwijl uitzicht op een klein plasje water waar veel vogels kwamen drinken. Zelfs de zeldzame Western Bluebill kwam een paar keer langs. Eerst wel schuw, maar uiteindelijk liet hij zich fraai zien. De camera's ratelen, hoewel, van eentje niet want die had een bijzondere camera waarbij de spiegel niet opklapte en de camera dus geen enkel geluid maakte als je op de ontspanknop drukte. En als je dan ook 20 beelden per seconden schiet dan weet je dat het hard gaat...

Zoals we al eerder deden, sloten we vandaag ook weer af bij Cotu Creek. Met het fraaie avondlicht maakten we de mooiste foto's van o.a. een biddende Pied Kingfisher. Rond een uur of acht genoten we van het avondmaal en meniggen was tot laat op de avond zijn/haar foto's aan het uitzoeken.

Dag 4: 10 jan | Rijstvelden Abuko – Abuko Nature Reserve – Lamin Lodge – Kotu Creek (golfbaan)

Modou was ziek! Hij moest naar het ziekenhuis vanwege een zeer vervelende hoest en pijn op de borst. Gelukkig had hij een vervanger gestuurd, Modou die we Modou 2 noemde. Hij bleek een waardige vervanger en hij kende de soorten ook behoorlijk goed. Voordat we het Abuko Nature Reserve in gingen bezochten we eerst de tegenover gelegen rijstvelden. Mensen waren aan het werk en keken af en toe even op, maar we mochten gewoon vogelen op hun land. Een paar Violet Touraco's lieten zich zeer fraai bekijken en ook enkele Bearded Barbets. Wat een gave soorten! In de rijstvelden over reigers en ijsvogels. Op een plek stonden we net iets te lang stil want we zaten meteen onder bijtgrage mieren. Snel door en de broeken en sokken goed nakijken. Menigmaal zag je een van de reisgenoten een spastische krabbeweging maken aan het been.

Het was redelijk bewolkt vandaag dus de hitte viel mee. In Abuko Nature Reserve leek het aanvankelijk heel rustig met vogels (want midden op de dag?), maar toch leverde het een paar nieuwe soorten op waaronder de zeer fraaie Green Touraco en Yellow-breasted Apalis.

We sloten deze vogeldag af op het golfterrein bij de Kotu Creek. De doelsoort was o.a. de Greater Painted Snipe die we wel zagen maar steeds net te laat; als ze opvlogen. Een zeer fotogenieke Blue-bellied Roller en Little Bee-eater deden de camera's veelvuldig ratelen.

Het avondeten smaakte prima. En ook de vegetarische maaltijd was deze keer op tijd.

Dag 5: 11 jan | Tujereng Woods – Tanji Nature Reserve -

Gelukkig was Modou (1) er weer. Met medicijnen kon hij het hoesten en de pijn op de borst onderdrukken. Vandaag stond een dag Tujereng Woods op het programma. Nou ja, bos, het was meer een half open

terrein met hier en daar een Kapok of Baobab. Van het bos was door kap niet veel meer over. Toch leverde deze dag heel veel nieuwe soorten op. Hoogtepunt, vooral ook voor Modou, waren drie Chestnut-bellied Starlings. Een soort spreeuw met een roestrode buik. Deze breiden zich in het noordelijke deel van Senegal uit naar het zuiden en komen pas recentelijk in Gambia voor en worden meestal alleen ten noorden van de Gambia-rivier gezien. Ze zijn dus inmiddels ook de rivier overgestoken. Ook enkele Europese soorten als Wryneck (Draaihals) en Whinchat (Paapje) konden we op de groeiende soortenlijst bijschrijven. Subtiel maar zeer fraai was de Yellow Penduline Tit, een soort gele buidelmees.

De lunch genoten we weer bij Tanji Nature Reserve met uitzicht op de waterbak. Ons geduld werd beloond want de kleinste ijsvogelsoort van Afrika, de African Pygmy Kingfisher kwam ook diverse malen langs op te badden. Wat een klein beest. Deze kon door iedereen goed op de foto gezet worden, al waren de fotografeeromstandigheden wellicht wat donker.

Met het mooie avondlicht liepen we een heel eind over het strand naar de lagune van Tanji. Hier veel meeuwen, sterns, steltlopers en uiteraard ook veel Gambianen die zich vermaakten op het strand. Een mooie afsluiter van de dag. We kwamen wat later bij ons hotel aan dan normaal en konden vrijwel meteen aansluiten bij het avondeten.

Subtiel en klein, de Yellow Penduline Tit | Gambia | 11 jan. 2019 | Foto: Harvey van Diek

Dag 6: 12 jan | Farasuto Forest

Vandaag naar Farasuto Forest een heel mooi bos met nog echt oude bomen. Een geweldige plek om hier te mogen vogelen. De lokale gids wees ons een paar specialiteiten van dit bos aan, o.a. de Greyish Eagle Owl, African Wood Owl en Standard-winged Nightjar. Toch knap dat die lokale gidsen elke dag weer opnieuw deze specialiteiten weten te vinden. Vooral die nachtzwaluw is wel bijzonder met zijn verlengde vleugelveren. Die zwarte veren zagen de deelnemers wel vrij makkelijk, maar waar de daadwerkelijke vogel met zijn schutkleur dan zat, was onduidelijk. Met behulp van het vogelboek snapte men pas hoe het zat. Omdat het de hele dag bewolkt was, was het vogelen zeer aangenaam. Bij een plas aan de rand van het bos vonden we met enige moeite een White-backed Night-Heron. Rond vijf uur waren we weer terug in het hotel en konden we wat relaxen. Er was eindelijk gelegenheid voor een duik in het verkoelende zwembad.

Dag 7: 13 jan | Kartong

Net als de meeste andere dagen gingen we vanaf 8 uur op pad. Nu moesten we een uurtje rijden om bij Kartong Marshes te komen. Van de moerassen was niet veel meer over door de droogte, maar het werd een mooie vogeldag met al snel de klapper van de dag, een Yellow-throated Longclaw. Deze is bijna verdwenen uit Gambia dus ook Modou was er heel blij mee. Andere gidsen die met groepjes vogelaars op pad waren konden meegenieten. Leuke soort! En het bleef soorten regenen met een fraaie Grey-headed Kingfisher die door een van de deelnemers werd ontdekt. Dat was ijsvogelsoort nummer 8. We hadden bijna de ijsvogelserie compleet. Een ander hoogtepunt van de dag waren vier Northern Carmine Bee-eaters die in een mangrovebos rondhingen. Ze lieten zich fraai benaderen en bekijken. Vele honderden foto's

werden gemaakt. Dit was een dag met zo'n 10-15 Ospreys (Visarenden) die her en der rondhingen. Langs de vloedlijn de eerste Oystercatchers (Scholeksters) en Turnstones (Steenlopers) die we ook uit Nederland kennen. Een flinke groep Sanderlings (Drieteenstrandlopers) bewoog als een wit ritmisch tapijt mee met de vloedlijn. Aan het strand namen we bij een lokaal tentje een heerlijk koel drankje. De hitte was verzengend. De lunch namen aan de rivier met mangrovebos en jagende Gull-billed Terns (Lachsterns). Aan het einde van de middag toen de hitte wat afnam gingen we nog naar een plek met Black-headed Plovers. Op het lokale voetbalveld stonden er drie. Even later kwam er een groep kinderen voetballen, en weg waren de plevieren.

Tegenwoordig zeldzaam in Gambia, de Yellow-throated Longclaw | Gambia | 13 jan. 2019 |
Foto: Harvey van Diek

Dag 8: 14 jan | Marakissa

Een van onze laatste dagen in de omgeving van Kotu. Vandaag stond Marakissa op de planning. Helaas viel het soortenspectrum een beetje tegen. Hoewel het een bos was en we behoorlijk vroeg waren, leek er weinig activiteit plaats te vinden. Een Black Wood Hoopoe was wel nieuw voor de lijst. Wat Modou ook probeerde de Grey-headed Bush-shrike die zich in de verte liet horen, kwam niet dichterbij. Ach ja, soms zit het mee, soms tegen.

De lunch bij Marakissa River Camp liet zich heerlijk smaken. Een Malachite Kingfisher liet zich van zijn beste kant zien en er verscheen een tevreden glimlach om de mond van onze ijsvogelliefhebber. Veel mooier dat dit werd het niet. Een flinke Nijlkrokodil lag met zijn bek open langs de waterkant. Aan de overkant van de weg hing een groepje White Helmet-shrikes rond. Wat een gave vogels. Relatief vroeg vertrokken we weer naar ons hotel. Tijd voor een verfrissende duik in het zwembad.

Dag 9: 15 jan | Marakissa – middag vroeg thuis

Vandaag vertrokken we al vroeg (7.30u) naar de omgeving van Marakissa voor een laatste paar specialiteiten uit de omgeving voordat we morgen naar het oosten van Gambia zouden vertrekken. Ook hier weer een relatief mooi bos, maar helaas veel gekapt. Modou maakt zich zorgen over de toekomst want er wordt steeds meer gekapt, vooral de grote bomen. Qua nieuwe vogelsoorten viel het wat tegen. Wel nieuw waren twee soorten leafloves, African Golden Oriole en een groepje roepende Stone Partridges. Helaas lieten ze zich niet zien. Bij Marakissa River Camp namen we een eenvoudige maar lekkere lunch. We hadden als groep besloten om de rest van de middag te relaxen omdat het de komende dagen in het oosten wat drukker en meer basic zou worden. Rond half 2 waren we dan ook terug in Sand Beach Hotel en had iedereen de rest van de middag vrij.

Dag 10: 16 jan | Pirang Forest – AbCa's Creek Lodge - Pirang Shrimp Farm - Tendaba

Omdat we een lange vogel- en reisdag voor de boeg hadden vertrokken we al vroeg (6.30u) naar Pirang Forest. Een van de targets waar je vroeg voor op pad moet is de White-spotted Flufftail, een klein ralletje met witte vlekjes op de buik en rug. Stonden we daar rond half negen in een donker bos naar een randje te

staren. Warempel, na een kwartiertje wachten liep daar precies zoals Modou voorspelde een klein 'kipje' van rechts naar links om weer net zo geruisloos te verdwijnen als hij gekomen was. Daar moesten we het mee doen. Maar wel een nieuwe, en bijzondere soort. Een Verreaux's Eagle Owl zat hoog maar duidelijk zichtbaar in een grote boom. In de verte klonk het gebrul van Guinea Baboons (Bruine Bavianen) en even later zagen we een groep nieuwsgierig dichterbij komen. Wat een joekels! Voor een Green Hylia moesten we de nekspieren maximaal aanspannen. Dit zat wel heel hoog in de boom. Een soort dikke tjiftjaf met een duidelijke oogstreep. Omdat het weer warm werd en de vogelactiviteit afnam gingen we lunchen in AbCa's Creek Lodge wat wordt geleid door een Nederlandse Carlijn met haar Gambiaanse man, Abdu. Wat een mooie plek!

In de middag speurden we de zoutvlakten van de Pirang Shrimp Farm af op zoek naar stelten, flamingo's, meeuwen en pelikanen. Flink wat nieuwe soorten voor de lijst, maar de meest subtiële zat op het pad, een Black-faced Quailfinch. Rond een uur of vijf kwamen we aan op Tendaba Camp, helaas geen water, geen airco en geen licht... Dat was even afzien.

Dag 11: 17 jan | Tendaba - Georgetown

Na een matige, want warme, klamme nacht togen we richting Georgetown via enkele stops onderweg. De brug over de Gambia-rivier is bijna klaar (en zou geopend worden op 21 jan, dus vier dagen later!), dus we zijn waarschijnlijk de allerlaatste BirdingBreaks-groep die nog met de pont mee mocht. Een ware belevenis. Over mensen, overal drukte, veel geschreeuw en gedoe, maar erg leuk om mee te maken. Na een uur of twee waren we aan de overkant en kon de reis vervolgd worden.

Bij een ogenschijnlijk onbeduidende vlakte met hier en daar een boom en wat struiken hielden we een uitgebreide stop. Modou kent de soorten, maar ook de plekken goed, want een half uur later zagen we een paar Temminck's Coursers heimelijk over de dorre vlakte scharrelen. Hier moesten ook diverse soorten bustards (trappen) rondlopen, maar die gaven niet thuis. Een Rufous Scrub Robin werkte gelukkig wel mee en ook zagen we de eerste Exclamatory Paradise Whydah met een lange staart. Bizar gezicht als ie vliegt.

Een echte fieldlunch namen we bij een meertje waar meestal Egyptian Plovers (Krokodilwachters) rondhangen. Nu echter niet. Een eind verder hadden we meer geluk! Bij een plas langs de kant van de weg stond een lokale gids ons op te wachten. Hij brabbelde iets tegen Modou over dat de Egyptian Plovers twee dagen geleden waren vertrokken, maar even later wees hij er toch eentje aan! Een droomsoort voor velen zat gewoon aan de overkant van de plas. Wat een ontzettend mooie vogel. Veel mooier dat de plaatjes op en in het vogelboek bekenden de reisgenoten. Even later vloog hij op naar de andere kant van het water en bleek er nog eentje te zitten. Vooral in vlucht zijn ze echt spectaculair. Zeer tevreden lieten we de twee Krokodilwachters met rust en vervolgden onze weg naar Georgetown waar we rond een uur of zes aankwamen. Een prima accommodatie met airco, licht en water.

Een onbetwist hoogtepunt, de charismatische Egyptian Plover | Gambia | 17 jan. 2019 |
Foto: Harvey van Diek

Dag 12: 18 jan | Georgetown

Vandaag een dag vogelen en fotograferen in de omgeving van Georgetown en dat was geen straf. Bij een soort van afgraving langs de weg was een oude Gambiaanse man (met Unox-muts op!) stenen aan het bakken. Langs de waterkant kwamen veel vogels drinken waaronder enkele Cinnamon-breasted Buntings. Al wandelend liepen we een heuvel op met uitzicht. Een paartje African Hawk-eagles keerden steeds terug naar dezelfde boom en joegen een Hooded Vulture weg. Die hadden een nest, dat kon niet anders. Deze plek leverde flink wat nieuwe soorten op, waaronder Senegal Batis, Square-tailed Drongo en Pygmy Sunbird. Bij een schooltje deelde een van de reisgenoten snoep uit. Binnen de kortste keren stonden tientallen kinderen rond ons busje. Modou zorgde dat alle kinderen netjes in de rij gingen staan en iedereen snoep kreeg. Een mooi en dankbaar gebaar van onze reisgenoot!

Na de lunch gingen we dan eindelijk met een bootje mee waar de meeste reisgenoten al dagen om hadden gevraagd. In een zij-arm van de Gambia-rivier was het vrij snel raak: African Finfoot! Deze stiekeme fuutachtige is een specialiteit en kan soms lastig zijn. We zagen er uiteindelijk drie door de scherpe blik van Modou en de schipper van het bootje. We voeren nog een heel eind de rivier af en met ondergaande zon voeren we terug naar het hotel. Diverse groepen Cattle Egrets vlogen laag over de rivier naar hun slaapplek. Wat een mooi gezicht! Zeer tevreden genoten we van het lekkere avondeten en een verdiende nachtrust. De soortenlijst stond inmiddels op 299.

Dag 13: 19 jan | Georgetown – Tendaba

Om 8 uur ontbijt. Daarvoor was al vier keer het licht uitgevallen. Best lastig als het nog donker is. De Nederlandse reisbegeleider had wat buikklachten maar dat mocht de pret niet drukken. Voordat we richting Tendaba togen voor de laatste paar dagen, bezochten we de rijstvelden van Brikama Nding. Ontzettend veel jacana's, steltlopers en reigers op deze plek. Ook zo'n 500 Collared Pratincoles (Vorkstaartplevieren) die wat onrustig van de ene naar de andere plek vlogen. Wel een heel fraai gezicht zo'n grote groep tegelijkertijd zwenkende en draaiende plevieren in de lucht. De target was de mysterieuze Black Coucal die in deze velden zit en die zich zelden laat zien. Uiteindelijk kregen drie van de zes reisgenoten er eentje even heel kort in beeld toen deze uit een graspol omhoog sprong en daarna spoorloos verdween. Modou trok alles uit de kast om ook de rest van de groep deze heimelijke soort te laten zien, maar zelfs toen hij op de plek stond waar de zwarte vogel was ingedoken was hij nergens te bekennen. Heel apart!

Op de lunchplek aan een grote waterplas met veel waterplanten zagen we een paartje African Pygmy Goose. Modou stapte bijna op een flinke kameleon. Wouw! Die hadden we nog nooit gezien. Met zijn onafhankelijk van elkaar draaiende ogen is het ook echt een beest uit de prehistorie. Er werden een heleboel foto's gemaakt en tevreden gingen we aan de lunch.

Rond half vijf waren we weer terug op het Tendaba Camp waar we twee dagen daarvoor ook al waren geweest. We kregen nu allemaal een betere kamer, de airco deed het, er was stromend water en licht. Men had geen zin meer om te vogelen dus het was relaxing time. Bij het avondeten klonken Nederlandse stemmen en bleken er een paar bekende vogelaars uit ons land in Tendaba neergestreken. Leuk! Die waren met een andere reisorganisatie op pad. De laatste vogelnieuwtjes werden uitgewisseld en uiteraard ging het nog even over de Vogelatlas van Nederland die eind november 2018 uitkwam en waar de reisbegeleider een rol in had gespeeld.

Dag 14: 20 jan | Tendaba

Onze laatste volledige vogeldag. De trip is snel voorbij gegaan. Veel indrukken, veel soorten en vooral vele, vele foto's. Vandaag met een bootje de Gambia-rivier op. Leuke soorten waren African Blue Flycatcher, Brown Sunbird (in een klein hangend nestje boven het water), maar liefst 66 Anhinga's (we hebben ze allemaal geturfd), en een kolonie White-breasted Cormorants. Op een vlakte liepen twee Common Warthogs (Wrattenzwijnen) met hun twee jongen. De ouders gingen er als een idioot vandoor toen ze ons zagen, de jongen bleven verdwaasd achter en liepen even later vlak langs.

Tegen drie uur gingen we vanuit de lodge wandelen in de omgeving voor de laatste (nieuwe) soorten. De laatste van de negen (!) soorten Bijeneters die we in totaal zagen deze trip, de Europese Bijeneter, liet zich nu ook fraai zien. Een flinke groep was aan het jagen boven een open vlakte. Met een lokale gids zagen we vogelsoort nummer 313 de Bronze-winged Courser. Wat een ontzettend gave vogel! Er vlogen er twee op, waarvan we er even later een terugvonden. Een onopvallende vogel en het kostte enige moeite voordat iedereen hem zag. Maar wat een mooie afsluiter van deze topdag!

Dag 15: 21 jan | Tendaba – Banjul – Terugvlucht naar Nederland

De allerlaatste ochtend was het spullen inpakken en langzaam terug naar het westen, richting vliegveld. Omdat de vogelhonger, van met name Modou nog niet gestild was, stopten we onderweg een paar maal

en dat leverde zowaar de eerste (en enige) Martial Eagle, en een handjevol Brown-necked Parrots op. Met een zeer tevreden gevoel gleeed het Afrikaanse landschap langzaam aan ons voorbij en zagen we weer Blue-bellied Rollers en Rufous-crowned Rollers die we een paar dagen in het oosten gemist hadden. Er kwam een einde aan een geweldige trip met uiteindelijk 318 soorten, vele duizenden foto's, veel indrukken, en bovenal een erg leuke en sociaal bewogen groep. Vanaf deze plek dank voor een onvergetelijke ervaring!

Harvey van Diek | 8 februari 2019

Bijna een vast onderdeel van de vakantie, de groepsfie | Gambia | 20 jan. 2019 | Foto: Harvey van Diek